

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cæsar.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A sive ad terram descendere: quin arbores eadem prosternit, in acie tela de manibus dimicantium detrahit, equites ab equo deripit, pedes correptos quoquo libuerit projicit, & quoties immersus per aquas ingreditur, ea ipsa edita in sublime reflat atque respirat. Proprio itaque & eleganti vocabulo Lucret. hac de causa Elephantos *Anguimanos* dixit, quod promiscidem ipsam instar Anguis quoquo verum flectat, reflecat, contrahat, porrigit, lubricet & incurvet. Sunt qui visos atate nostra affirmant gladium longitudine duorum cubitum ad promiscidem alligatum gestantes, atrocissimas in bello cedes edidisse. Sanè quantum ad vires pertinet, nunquam se Cato apud Ciceronem ait, cum adolescentis esset, vires Tauri aut Elephanti desiderasse: quod dubio procul indicat, inter ruta, Tauros & Elephantos viribus alia omnia antecedere.

R E X. C A P. II.

A Dhæc, Ægyptii Regem hominem per Elephanti simulacrum intelligebant, non ea tantum de causa, quod cum gregatim semper ingrediantur, is qui maximus est natu gregem dicit, quod in regibus eligendis multarum nationum & gentium mos fuit, ut id muneric senioribus demandaretur: unde apud Hebreos *Seniores*, apud Athenienses *Paleologi*, apud Romanos *Senatores* rerum habena moderari soliti sunt: verum propterea quod habet hoc animi regii peculiare, ut genua non flectat aëro notabiliter ut animalia reliqua, calcaneum vero leviter incurvet. Nam genua non flectere, dubo procul ostendit supplicabundum non esse, flectere vero calcaneum, humanitatem, quia maxime præditus est, indicat. Nam apud Philosophos morum institutores, pes indicium est affectus illius qui humilioribus applicatur. Penes vero quem sit rerum potestas, decet quidem eum humanum esse, humanisq; rebus commoveri, genua vero flectere non oportere, manifestum est. Habitus & in ostentis Elephantus, regiae sublimitatis signum, qui Aureliano, multò ante ejus imperium donatus est solusque tunc omnium privatus Elephanti dominus fuit, ut legere est apud Fl. Vopiscum. Nam & Scandrocotto Indo, homini humili genere nato, quem Alexander Magnus ob lingua procacitatem interfici jusslerat, pernici fuga elapso, cum mox latronibus contractis aduersus Alexandri Præfectos bellum moliretur, Indiam ab eorum dominatione liberaturus, visenda magnitudinis Elephantus ferus ultrò se obtulit, & velut domita mansuetudine eum in tergum sustulit: quod eum regem futurum portento fuit: nec se felicit eventus. Siquidem oppressis Alexandri præfectis, India sibi regnum afferuit, eaque authoritate polluit, ut Seleucus Alexandri successor in Perside cum Indiam affectaret, regno illi relicto res cum eo componere sat has habuerit. Præterea scriptores rerum assiduum cum Serpentibus certamen gerere tradunt Elephantos: Serpentes autem inter alia significata loco suo disposita terrarum orbem, provincias, & regiones pro vario picturæ gestu, significare ostendimus: eas vero qui domitari voluerit, viribus in primis esse prædictum oportet, ab undare opibus, ut qua bello necessaria sunt facile comparet, & cum ipsis provinciis arma semper exercere. Quapropter, ut mihi videtur, Natura ipsa rerum humanarum cognitionem hoc exemplo descripsit: quippe quæ Elephantum suis viribus optimè præmuniens, &

Pes humi-
natus indi-
cum.

CÆSAS.

que

C 2